

[Indenrigsministeren.]

mende paa samme Maade, som det allerede er gennemført ved Rigsdagsvalg.

Jeg kan overfor alt dette kun sige, at jeg ingen Betæneligheder nærer ved at gennemføre det her foreslaede System, naar man opretholder de indsatte Sikkerhedsregler til Hindring af Misbrug, men jeg er rede til at forhandle om alle Enkeltheder.

M. K. Sørensen: Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Krag, der som Ordfører for Venstre ved denne Sags Behandling talte i Gaar.

Det ærede Medlem var meget betænkelig ved Kravet om at give fraværende Vælgere Lejlighed til at afgive deres Stemme, særlig Søfolk og syge Vælgere, medens det skinnede igennem, at det ærede Medlem ikke havde noget imod at give Adgang til Stemmeafgivning for Folk, der paa Grund af Ansættelse i Stats og Kommunes Tjeneste var forhindret i at møde paa Valgdagen, og jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem ikke mente, disse Vælgere satte særlig Pris paa at faa denne Ret. Dette synes mig at tyde paa, at det ærede Medlem mener, at der i den almindelige Vælgerbefolkning findes ringe kommunalpolitisk Interesse og Forstaaelse, men dette Synspunkt er sikkert ikke rigtigt. Der er ogsaa meget, der taler for, at det ikke er det, f. Eks. den store Deltagelse fra Vælgernes Side, naar disse Valg afholdes.

Valgretten er i Virkeligheden Samfundsborgernes største Klenodie, og enhver Indskrænkning heri faar let Karakteren af Uretfærdighed. Mit Parti ønsker at udvise Retfærdighed paa dette Omraade ligesom paa andre Omraader. Det ærede Medlem saa sig i Virkeligheden heller ikke i Stand til at fremføre saglige Argumenter derimod. Men, som sagt, det ærede Medlem syntes at ville medvirke til at give Tjenestemænd i Stat og Kommune Adgang til at stemme, og det takker jeg ham for, blot synes jeg, at man saa ogsaa maatte kunne give samme Ret til Søfolk og syge, og jeg venter, at vi under den kommende Forhandling kan naa til et Resultat i den Henseende.

Det ærede Medlem nærede store Betæneligheder ved, at man fremtidig skulde vælge Sogneraad og Amdsraad paa samme Dag, og at de skulde vælges af de kommunale Vælgere. Paa en vis Maade forstaaer jeg godt det ærede Medlems Betæneligheder, jeg mener, jeg kan forklare mig dem. Mon de ikke i første Række er udsprunget af Hensyn til de Amdsraads-

medlemmer af Venstre; som, naar en retfærdigere Valgmaade indføres, vil drukne i den almindelige Valgrets Stemmehav?

Det ærede Medlems Paastand om, at de nuværende Amdsraadsvalg ikke er politiske, er jo kun en Paastand, for Gud og Hvermand ved dog, at Amdsraadsvalgene i vore Dage afgøres efter ganske rene politiske Linier; det er de politiske Hensyn, der afgør, hvilke Folk der skal vælges til Amdsraadsmedlemmer. Et Amdsraadsmedlem kan være saa dygtigt, han være vil, og hans Dygtighed erkendes fra alle Sider, ogsaa udenfor hans eget Parti — hvis det Parti, han tilhører, ikke paa Valgdagen raader over Stemmer til at sikre hans Valg, stødes han ud i Mørket. Saaledes er det i Praksis paa dette Omraade, og jeg kan derfor absolut ikke gaa ind paa den Tankegang, at de nuværende Amdsraadsvalg ikke skulde være politiske. De er det, og al anden Tale i saa Henseende er kun en Paastand. Jeg maa derfor henstille til Venstre at opgive Modstanden herimod og være med til at øve Retfærdighed paa dette Omraade.

Hvad angaar det ærede Medlems Bemærkninger om Amtmandens fremtidige Stilling i Amdsraadet, tør jeg maaske tage dem som et Udtryk for, at det ærede Medlem kunde tænke sig at gaa over til det Standpunkt, jeg gjorde mig til Talsmand for, nemlig at Amdsraadene selv vælger deres Formænd. Dette vilde ogsaa være i god Overensstemmelse med Venstres tidligere Opfattelse i Spørgsmaalet om den almindelige Valgrets Betydning, et Standpunkt, som Venstre desværre har arbejdet sig ikke saa lidt ved Siden af nu, og en Tilbagevenden til den rette Vej skulde jeg i hvert Fald hilse med den allerstørste Glæde.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft nærede visse Betæneligheder ved at give Tjenestemænd og syge Adgang til at deltage i Valget, naar de ikke personlig kunde give Møde paa Valgstedet, medens han ikke nærede de samme Betæneligheder, naar det drejede sig om Søfolk. Det forekommer mig — og dette Svar gælder saavel det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft som det ærede Medlem Hr. Krag —, at man ikke behøver at nære Betæneligheder i saa Henseende, for vi er jo ikke helt uden Erfaringer paa dette Omraade; vi har jo Erfaringer fra Valglovens Vedtagelse i 1920 med Hensyn til Søfolks Adgang til at deltage i Folketings- og Landstingsvalg, og det viser til fulde, at der ikke har været Vanskeligheder af nogen Art at overvinde, man kan ikke finde nogen saglige Argumenter herimod, og derfor forstaaer jeg heller